

انتشار جزئیات جدیدی از طرح نحوه برگزاری تجمعات و راهپیمایی ها

تکلیف شهروندان معترض با حاکمیت روشن خواهد شد؟

سعیده علیپور

فرق نمی کنند شفلتان چیست.اصلا فرق ندار ده چه چیزی معترضیده؛ ساماندهی سایت دیو زیاله در سراوان گیلان یا درخواست توقف ساخت و ساز غیر مجاز در میانکاله یا بهیر کانی اعتراضان به وضعیت در آمد معلمان، پرتستران،راندگان اتوبوس یا کارگران است یازنی کاری بی آبی به تنگ آمده ایدو باجمع دیگری از معترضان صدایتان را بالا برده اید.همه اینها یک نتیجه دارد:بر خوردا

سال هاست که دیگر فرقی ندارد از چه چیزی شکایت وجود دارد موضوع هر چه که باشد،خرد یا کلان باید منتظر عواقب پیچیده ای برای معترضان بود.هر چند همیشه کار شناسان و رسانه ها یکصدا گفته اند که این طریقه برخورد در نهایت کار را برای حاکمرانی سخت تر و شکننده تر و پرهزینه تر می کند.اما کوا گوش شنوا؟

در کمتر از یک ماه اخیرهم اعتراضاتی با موضوع گرانی افسار گسیخته دلار شروع شده و مطالبات انباشته دیگر هم بدان اضافه شدو در نهایت سناریوی همیشگی قطع اینترنت و بر خوردهای شدید تکرار و غائله ختم شد.منتها این تفاوت که «ختم غائله» این بار چالش های فراوانی به دنبال داشته است.

همین موضوع نیز سبب شده که این روزها بخش های اندکی از سیاستگذاران و تصمیم سازان برای برون رفت از انسداد حاکم به دنبال راهی برای اثباتی اعتراضات و شهرندان خشمگین، بخش های فراوش شده قانون اساسی را دوباره یادآوری کنند.ا بر قانونی که حالا سال هاست زیر بار پخشنامه ها، تبصره ها، ابلاغیه ها، توصیه ها و تهدیدهای امنیتی و البته تعامیت خواهی هسته مرکزی قدرت دفن شده به طوری که انگار هیچ وقت وجود نداشته است! از ۲۷ قانون اساسی که «تشکیل اجتماعات بدون حمل سلاح» را مجاز و حق هر شهروند ایرانی می داند.

در همین باره یک هفته ای است که دوباره مجلس طرح آزادی «تجمعات» را که در قالب طرح و لایحه در سال های مختلف به صحن مجلس رفته و به جایی نرسیده دوباره در دستور کار قرار داده است.

دیروز علی اصغر نخعی راد، نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس با اشاره به جزئیات طرح نحوه برگزاری راهپیمایی ها و تجمعات گفت: «این طرح یکسال قبل در کمیسیون امور داخلی کشور و شوراهامورد بررسی قرار گرفت و تصویب شدو در هفته گذشته بیش از ۵۰ نماینده مجلس درخواست کردند تا این طرح خارج از نوبت در اولویت مجلس قرار گیرد و امیدواریم تا آخر امسال نهایی شود».

برگزاری تجمعات اعتراضی تنها با اطلاع به فرمانداری
بر اساس گزارش ها در طرح اخیر مجلس، برای برگزاری تجمعات کسب مجوز در نظر گرفته نشده یعنی لازم نیست افرادی که قصد برگزاری تجمعات را دارند از جایی اجازه بگیرند. بلکه صرفا باید محور و محل تجمع را به فرمانداری اطلاع رسانی کنند.
در این طرح آمده که اگر فرمانداری شهر ایرادی در برگزاری این تجمع ببیند، یعنی این تجمع را مخل امنیت یا مبانی اسلام تشخیص دهد، حق اعتراض دارد. سپس شعب دیوان عالی کشور بلافاصله و با فوریت در مرکز استان تشکیل جلسه داده و بررسی می کنند که تشخیص فرمانداری درست یا غلط است.

همچنین در این طرح برای برگزاری تجمعات مکان خاصی تعیین نشدهو فقط برای برخی مکان ها مثل اماکن نظامی و امنیتی محدودیت هایی در نظر گرفته شده است.

از سوی دیگر در این طرح، افراد نمی توانند در مکان هایی که ظرفیت کافی ندارد تجمع برگزار کنندو در این زمینه اگر فرمانداری شرایط را مناسب نداند اعلام می کند این مکان مناسب برگزاری تجمع نیست.

با این حال دیروز و محمدصادق معتمدیان، استاندار تهران در گفت و گو با ایلا گفت که «تعیین محلی برای تجمعات یک ضرورت است».

حال باید دید این طرح در کناکش اعتراضات دوباره علم شده یاوقعا این بار راه جایی خواهد برد؟

چرا اصل ۲۷ قانون اساسی اجرانی شود؟

حدود ۴۶ سال از تصویب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران می گذرد. قانونی که در اصل ۲۷ آن آمده است: «تشکیل اجتماعات و راهپیمایی ها، بدون حمل سلاح، به شرط آن که مخل به مبانی اسلام نباشد، آزاد است».

اعتراضات اخیر که کمتر از ماه از شروع آن می گذرد، بار دیگر موضوع لزوم برگزاری تجمعات قانونی را به سر فصل اظهارنظر های چهارم های اجتماعی و سیاسی کشانده است. تجمعاتی که می تواند قانونی دیده شود، صدای مردم شنیده شود و دیگر به تشنج و دستگیری نینجامد. اما چه شده که این اصل اینگونه مخدوش است و عملا به اجرا در نمی آید؟

هر چند در اصل ۲۷ قانون اساسی به صراحت، خودداری از حمل سلاح و مخل مبانی اسلام نبودن، شرط تشکیل تجمعات تعیین شده، با این وجود، برخی قوانین پایین دستی و همچنین تعیین طیفی از اتهامات، منجر به محدودیت هایی در اجرای شدن این اصل قانونی شده است.
یکی از این قوانین محدود کننده قانون احزاب و قانون تشکیل تجمعات است. در قانون احزاب آمده است؛ تنها تشکل های سیاسی می توانند برای برپایی تجمع اعتراضی، صدور مجوز از وزارت کشور را درخواست کنند. همچنین در قانون تشکیل تجمعات اخذ مجوز از وزارت کشور لازمی شده و تجمعی که این مجوز را نداشته باشد غیر قانونی تلقی می شود. این در حالی است که در قانون اساسی اشاره ای به اخذ مجوز از وزارت کشور نشده است. علاوه بر محدودیت های قانون احزاب و قانون تشکیل تجمعات، مبهم بودن مفهوم مبانی اسلام و اختلافات در تعیین مصداقی آن و همچنین وجود برخی عناوین اتهامی همانند تبلیغ علیه اسلام و نظام نیز منجر به تنگنای هر چه بیشتر اصل ۲۷ قانون اساسی شده است.

همچنین در قانون مجازات اسلامی مصداق دیگری وجود دارد که اصل ۲۷ قانون اساسی را باز هم محدودتر می کند. برای نمونه در قانون مجازات اسلامی، اتهام «تبلیغ علیه نظام» وجود دارد که برای آن یک سال حبس در نظر گرفته شده است. برای این ماده قانونی هم هیچ معنای روشن و شفافی مطرح نشده است. در چنین شرایطی مشخص نیست تبلیغ علیه نظام شامل چه مواردی می شود و آیا به عنوان مثال انتقاد از عملکرد مدیران و وزرا و نمایندگان هم می تواند دلیل عنوان تبلیغ علیه نظام قرار گیرد یا خیر؟ اتهامی که هر سال های اخیر بیش از هم به سمت حاضران در همین تجمعات نشانه رفته است.

هر چند همین اتهام تجمع و شعار نیز گاهی بنابه سلیقه قاضی «تبلیغ علیه نظام»، «تشویش اذهان عمومی» و «تشراکاتیب» و تفسیر شود و

گاهی نه همین لپهام باعث شده اختلافات فراوانی در پرونده بسیاری از فعالان مدنی، فرهنگی و سیاسی به وجود آید.

طرح های مشابه با طرح اخیر مجلس

طی سالیان متمادی، اصل ۲۷ قانون اساسی که از دیدگاه بسیاری از جامعه شناسان و فعالان سیاسی، راهی است برای کنترل خشم عمومی و ارتباط منطقی بدنه جامعه با حاکمیت؛ به دلایل مختلف به محاق رفته و به نظر هم نمی رسد کسی اهرم قوی برای حرکت آن در این جاده ناهموار به پر از مانع در دست داشته باشد.

با این حال در سالیان گذشته طرح های مشابهی با آنچه رئیس کمیسیون امور داخلی کشور و شوراهای مجلس اخیرا بدان اشاره کرد نیز اجرا شده بود. ایده هایی که در حد حرف ماند و راه به جایی نبرد. در خرداد سال ۹۷ دولت سعی کرد با تعیین محل هایی برای برگزاری تجمعات قانونی یک گام به اجرای اصل ۲۷ قانون اساسی نزدیک شود؛ اصلی که تصریح می کند تشکیل اجتماعات و راهپیمایی ها، بدون حمل سلاح، به مخل به مبانی اسلام نباشد، آزاد است.

تبلیغ علیه نظام، «تشویش اذهان عمومی» و «تشراکاتیب» و تفسیر شود و

تاکنون برای یک تجمع بدون سنگ اندازی مجوز داده شده؟

در حالی که برخی مسئولان می گویند برای هر گونه تجمع مسالمت آمیزی باید مجوز گرفته شود؛ برخی به استناد تجربیات گذشته اعتقاد دارند که اگر درخواستی هم در این باره به وزارت کشور ارائه می شد، پاسخ مثبت گرفته نمی شد. در این باره محمد سبحانی، کارشناس علوم سیاسی می گوید: «با تاکنون دیده اید که برای برگزاری یک تجمع بدون سنگ اندازی مجوز داده شود؟ وقتی مجوز نمی دهند یا این نامه آن تنظیم نشده یا به هر دلیلی رعایت نمی شود، مردم مجبور می شوند به صورت خودجوش یا با بر نامه ریزی در یک گوشه ای جمع شوند. وقتی در یک گوشه تجمع می کنند با معانیت نیروهای امنیتی و انتظامی مواجه می شوند».

این در حالی است که اگر به پدیده های اجتماعی توجه نکنیم، این پدیده ها به موضوعات سیاسی تبدیل شده و اگر در حوزه سیاسی مدیریت نشود، به موضوعات امنیتی تبدیل می شوند و به شکل تجمعات، شعار و حتی درگیری های خشونت آمیز بروز پیدا می کند.

در این میان به نظر می رسد ابشایت این درخواست های در شده در سالیان اخیر در کنار تجمعات مسالمت آمیزی که با سر دادن چند شعار به تنش و دستگیری گروهی از معترضان منجر شد، کار را روز به روز برای به رسمیت شناختن حق اعتراضات مردمی سخت تر می کند و جایگاه و پایگاه اجتماعی پلیس به عنوان ابزاری برای برقراری امنیت اجتماعات و مردم مخدوش تر از گذشته می شود.

آگهی موضوع ماده ۱ قانون تعیین تکلیف و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبت ملک شهرستان آبدانان

۹۹/۱۸۵۳۰ متر مربع پلاک ۱۵۸۶۴ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی ناصرعالی که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۷۶۳/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۲۰/۰۸/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

۱۷. آقای رمضان پورمند فرزند حسن در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۶۷/۱۶۹۷۲ متر مربع پلاک ۱۵۸۸۹ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی شهرک هزارانی که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۸۸۰/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۲۵/۰۸/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

۱۸. آقای مهدی شیخی فرزند احمد در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۱/۱۷۴۰ متر مربع پلاک ۱۵۸۵۲ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی ناصرعالی که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۶۲۸/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۱۷/۰۸/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.
۱۹. آقای علی هواسی فرزند درویشعلی در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۹۱/۲۴۱۸۲ متر مربع به پلاک ۱۵۸۴۸ افرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی طلور که هئیت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۵۹۲/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۱۷/۰۸/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

۲۰. آقای خسرو طهماسبی فرزند علی محمد در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۴۱/۲۶۸۱۲ متر مربع پلاک ۱۵۹۱۹ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی سرابباغ که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۹۸۹/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۰۲/۰۹/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

۲۱. خانم نرگس همتی فرزند سعادت در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۹۵/۸۹۸۹ متر مربع پلاک ۱۵۸۹۹ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی سرابباغ که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۹۳۶/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۲۷/۰۸/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.
۲۲. آقای اسد شعبانی فرزند سهراب در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۹۰/۶۶۶۰ متر مربع پلاک ۱۵۸۵۶ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی ناصرعالی که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۶۵۸/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۱۸/۰۸/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.
۲۳. آقای سید محمدرضا موسوی فرزند سید نظر در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۲/۹۰۳۵ متر مربع پلاک ۱۵۸۹۶ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی ناصرعالی که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۴۱۱۱/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۱۰/۰۹/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

۲۴. آقای جعفرناصرزاده فرزند صادق در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۵/۳۲۰۵ متر مربع پلاک ۱۵۷۸۵ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی ناصرعالی که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۳۵۱/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۲۷/۰۷/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

۲۵. آقای علی محمد شیخی فرزند علی در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۴/۱۳۳۳۳ متر مربع پلاک ۱۵۸۴۵ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی ناصرعالی که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۵۸۵/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۱۷/۰۸/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

۲۶. آقای رستم سلطانی فرزند عبدعلی در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۸/۱۸۶۲۳ متر مربع پلاک ۱۵۸۸۵ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی ناصرعالی که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۹۳۰/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۲۷/۰۸/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

۲۷. آقای رستم سلطانی فرزند عبدعلی در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۸۹/۲۴۳۴ متر مربع پلاک ۱۵۸۸۶ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی ناصرعالی که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۹۳۲/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۲۷/۰۸/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

۲۸. آقای نیازعلی عزیزاده فرزند خسرو در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۱/۷۴۶۹ متر مربع پلاک ۱۵۹۳۱ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی ناصرعالی که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۴۱۱۷/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۱۰/۰۹/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

۲۹. خانم ماریه پیرانی فرزند احمد در شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۲/۷۱۵۲ متر مربع پلاک ۱۷۹۹۲ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی طلور که هیئت قانون تعیین تکلیف بموجب رأی شماره ۳۶۷۴/۰۳۱۵۰۷۰۰۴۶۰۱۴ مورخه ۱۸/۰۸/۱۴۰۴ رأی به صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده.

تاریخ نوبت اول: ۲۹/۱۰/۱۴۰۴
تاریخ نوبت دوم: ۱۳/۱۱/۱۴۰۴

يعقوب سرخی کفيل اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان آبدانان

۱۶. آقای علی اکبر احمدی فرزند ایمان در سه دانگ مشاع از شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت